

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **Ing. J. T.**
bytem X

proti
žalované: **ministryně obrany**
sídlem Tychonova 221/1, 160 01 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalované z 28. 5. 2025, čj. MO 418280/2025-8694

takto:

- I. Ruší se rozhodnutí žalované z 28. 5. 2025, čj. MO 418280/2025-8694, a rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu obrany z 25. 3. 2025, čj. MO 283650/2025-7542, a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobce byl v roce 2003 propuštěn ze služebního poměru vojáka z povolání. Od té doby vede s příslušnými orgány řadu sporů o svých žádostech, které se týkají různých nároků. V žalobcových věcech opakovaně rozhodoval zdejší soud, Nejvyšší správní soud (NSS) i Ústavní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. V nyní projednávané věci jde o následující. Státní tajemník v Ministerstvu obrany zastavil řízení o žalobcově žádosti o nároky ze služebního poměru. Měl za to, že se žalobcova žádost stala zjevně bezpředmětnou. Žalobce totiž podával obdobné žádosti opakovaně, ač mu příslušné orgány vysvětlily, že je již v minulosti projednaly a rozhodly o nich. Navíc všechny nároky by již byly nyní promlčeny. Protože žalobce neuspěl ani u žalované, která jeho odvolání zamítla napadeným rozhodnutím, obrátil se na soud.

2. Argumentace účastníků

2.1 Žaloba

3. Žalobce navrhuje, aby soud zrušil napadené rozhodnutí i rozhodnutí státního tajemníka a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
4. Předně shrnul historii svého sporu od roku 2003. Vysvětlil, že tehdy podal celkem 12 žádostí a následně podával opakované žádosti o stejných nárocích a bránil se proti nečinnosti příslušných orgánů. Soudy v jeho věcech si opakovaně protiřečily – jednou uváděly, že příslušné orgány o žalobcových žádostech nemusí rozhodovat, poté že o nich již materiálně rozhodly, jindy zas, že ve skutečnosti o rozhodnutí nešlo, a nakonec, že už jsou všechny nároky stejně promlčené.
5. V samotné žalobní argumentaci zdůraznil, že posouzení jeho žádosti jako bezpředmětné je nesprávné. Považuje též za nesrozumitelné, že na jiném místě rozhodnutí státní tajemník hovoří nikoliv o zastavení řízení, ale o zamítnutí žádosti. Žalovaná na žalobcovu námitku, že jeho žádost nebyla bezpředmětná, neboť to není zřejmé na první pohled, nijak nereagovala. Navíc ani v takovém případě by nešlo o důvod pro zastavení řízení pro bezpředmětnost.
6. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné, protože z něj ani není zřejmé, jakým právním předpisem žalovaná svůj postup odůvodnila a v čem mají spočívat důvody nehospodárnosti a neúčelnosti. Žalovaná se ani nevyjádřila k žalobcově námitce, že překážka věci rozhodnuté se vztahuje jen na pozitivní meritorní rozhodnutí.
7. Správní orgán nemá v řízení o žádosti povinnost věc projednat a vyřídit, ale provést správní řízení a vydat správní rozhodnutí. Žalovaná však netvrdí a neprokazuje, že takto opravdu postupovala. O původních žádostech nebylo rozhodnuto, protože neexistují žádná pravomocná rozhodnutí, a řízení nadále trvá. I pokud by však rozhodnutí existovala, měl by správní orgány postupovat dle § 101 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a znovu rozhodnout.
8. Žalobce dále zdůraznil, že ani jeden z důvodů pro zastavení neobstojí. Pokud správní orgány tvrdily, že všechny jeho žádosti byly projednány a rozhodnuty, zcela opomněly uvést kdo, kdy a jakým pravomocným rozhodnutím ukončil řízení o jeho žádostech. Pokud správní orgány poukazovaly na to, že jsou žalobcovy případné nároky promlčeny, tak ani v tomto případě nevysvětlily, jaké nároky se kdy promlčely a jakým pravomocným rozhodnutím byla uplatněna námitka promlčení. Žalovaná korigovala tvrzení státního tajemníka o promlčení všech nároků tak, že promlčeny jsou všechny případné žalobcovy peněžité nároky. Nijak se však nevyjádřila o dalších (nepeněžitých) nárocích, včetně žádosti o nahlížení do spisu.
9. Postup správních orgánů je v rozporu s žalobcovým legitimním očekáváním. Žalobce se snaží již více než dvacet let domoci toho, aby bylo rozhodnuto o jeho žádostech.

10. Žalobce dále namítl vady správního řízení. Má za to, že v posuzované věci nebylo možné vydat rozhodnutí jako první úkon v řízení. Jeho žádost též byla postoupena státnímu tajemníkovi, aniž by o tom byl žalobce uvědoměn. Žalobce nebyl seznámen s podklady pro rozhodnutí, čímž byla porušena jeho práva. Nebylo vyhověno jeho žádosti o nahlédnutí do spisů, ani nebylo vydáno rozhodnutí o odepření. Na prvním stupni byla překročena lhůta pro vydání rozhodnutí. Žalobce byl nesprávně poučen o možnosti podat odvolání, nikoliv rozklad.
11. Žalobce má podezření, že prvostupňové i napadené rozhodnutí zpracovala tatáž osoba. Za tímto účelem navrhl provést k důkazu výsledk oprávněných úředních osob na prvním i druhém stupni, napadeným rozhodnutím a správním spisem.

2.2 Vyjádření žalované

12. Žalovaná navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
13. Poukázala na to, že žalobce se opakovaně obracel na různé služební orgány Ministerstva obrany, protože nesouhlasil s vyřízením svých žádostí. Žalobce je přesvědčen, že o jeho podáních z předchozích let nebylo řádně rozhodnuto dle správního řádu. Ačkoliv se v minulosti vyvíjel názor ministerstva na otázku, v jakých případech je vedeno řízení ve věcech služebního poměru dle správního řádu, všechny žalobcovy žádosti byly řádně posouzeny a vyřízeny dle tehdy platných pravidel, o čemž byl žalobce vyrozuměn. Ta nebyla stanovena zákonem, ale až na seznamování žadatele s podklady pro rozhodnutí, naplňovala všechny principy správního řádu. Vyrozumění, která žalobce obdržel, jsou rozhodnutími služebního orgánu v materiálním smyslu. Všechna původní řízení jsou již pravomocně skončena, což potvrdil též NSS v rozsudku z 26. 10. 2022, čj. 6 As 184/2021-37. Žalobce se nyní pouze snaží opakovaně otevřít již ukončená řízení.

2.3 Žalobcová replika

14. Žalobce podal k vyjádření žalované repliku. V ní uvedl, že jeho předchozí řízení nejsou relevantní, neboť soud nyní posuzuje pouze napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí o zastavení řízení. Poukázal na to, že sama žalovaná se přiznala k historicky zužujícímu výkladu ohledně postupů dle správního řádu. Je nadále přesvědčen, že dřívější vyrozumění nejsou materiálními rozhodnutími. Neobsahovala totiž výrok, odůvodnění ani poučení. I pokud by o rozhodnutí šlo, měl žalovaný prověřit postup dle § 101 správního řádu. Citaci z rozsudku čj. 6 As 184/2021-37 považuje za vytrženou z kontextu.
15. Žalobce dále uvedl, že po nahlédnutí do správního spisu je přesvědčen, že žalovaná nesplnila své povinnosti při vedení spisu. Spis neobsahuje soupis všech součástí, není označen, není z něj zřejmé, kdy byly jednotlivé listiny do spisu vloženy a chybí i určení pověřené osoby na 1. a 2. stupni, záznam o ukončení dokazování a doručení výzvy k seznámení účastníka s podklady rozhodnutí, podepsané rozhodnutí s vyznačenou právní mocí a dokladem o doručení a uzavření spisu. Rozhodnutí státního tajemníka je navíc nezákonné, protože ho nevydal služební orgán ve smyslu § 2 odst. 2 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání.

3. Posouzení věci soudem

16. Ve věci se konalo ústní jednání dle § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.).
17. Žalobce setrval na své argumentaci, na kterou odkázal. Popsal vady správního řízení a namítl též, že správní orgány nesprávně odůvodnily údajnou bezpředmětnost jeho žádosti. Žalobce

se dlouhodobě domáhá meritorního posouzení svých žádostí, ale doposud mu nikdy nebyly sděleny důvody pro jejich zamítnutí. Tento dlouhodobý postup považuje za nezákonný.

18. Žalovaný též setrval na své argumentaci a odkázal na ni.
19. Soud neprovedl žalobcem navržené důkazy.
20. Listiny, které žalobce navrhl k prokázání „historie sporu“, považoval soud za nadbytečné (*vyjádření žalované k žalobě sp. zn. 5 Ca 89/2006, písemnosti založené ve spise žalobce z let 2003–2007, vyjádření žalované k žalobě sp. zn. 10 Ca 38/2008, vyjádření žalované k žalobě sp. zn. 3 A 37/2010 a ke stížnosti sp. zn. 6 Ans 11/2012 a rozhodnutí čj. 6 Ans 11/2012-53*). Předchozí a související řízení nejsou pro posouzení nyní projednávané žaloby podstatné, stejně jako argumentace, kterou žalovaný či žalobce v těchto řízeních předkládali. Jejich průběh navíc není mezi stranami sporný a dostatečně plyne z řady rozsudků, které soudy v žalobcových věcech vydaly.
21. *Výslech oprávněných úředních osob na 1. a 2. stupni* považoval soud též za nadbytečný. Žalobce výslechy navrhl k prokázání svého tvrzení, že se na prvostupňovém i napadeném rozhodnutí podílela tatáž osoba. Je sice pravda, že úřední osoba je vyloučena z rozhodování, pokud se *účastnila řízení v téže věci na jiném stupni* (§ 14 odst. 6 správního řádu), nicméně ze spisu neplyne, že by tomu tak bylo a žalobce nepředložil žádné konkrétnější indicie, jaká osoba by měla být z rozhodování vyloučena.
22. Žalobce dále navrhl k důkazu svoji žádost, rozhodnutí státního tajemníka a napadené rozhodnutí. Listinami, které jsou součástí správního spisu, se však dokazování neprovádí (rozsudek NSS z 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
23. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
24. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
25. Žaloba je důvodná.

3.1 Dosavadní průběh řízení

26. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal 30. 1. 2025 u žalobce „*rozklad a žádost o nároky ze služebního poměru*“. V části A podání napadl žalobce rozkladem rozhodnutí žalované z 15. 1. 2025 (čj. MO 45309/2025-8694) o jeho žádosti z 5. 1. 2025 a uvedl rozkladové námitky. Část B uvedl tím, že z „*uvedených důvodů*“ [tj. důvodů, pro které napadá rozhodnutí o předchozí žádosti – pozn. soudu] *podávám novou, opakovanou žádost o nároky ze služebního poměru podle zákona č. 500/2004 Sb. § 44 odst. 1 a zahajuji takto správní řízení o nich*“. V žádosti uplatnil následující nároky:
 1. o zaplacení služby konané nad základní týdenní dobu služby za měsíce srpen až prosinec 2003, přičemž o to samé již požádal za jednotlivé měsíce v roce 2003 či 2004;
 2. o dodatečné udělení 5 dnů řádné dovolené, o což požádal podal již v roce 2004;
 3. o dodatečné udělení 6 dnů služebního volna k hledání zaměstnání, o což požádal již v roce 2004;
 4. o zaplacení 120 hodin samostudia anglického jazyka, nařízeného rozkazem ministra obrany a provedeného v době mimo službu, o což požádal již v roce 2004;

5. o zrušení rozhodnutí upravující snížení jeho osobního příplatku z duben až prosinec 2003, o což požádal již v roce 2004;
 6. o odškodnění za diskriminaci z důvodu národnosti, o což požádal již v roce 2004;
 7. o zaplacení výkonu služby v době přestávek ve službě, o což požádal již v roce 2004;
 8. o zaplacení výkonu služby v rozsahu 229,5 hodin, o což požádal již v roce 2004;
 9. o spojení všech jeho žádostí a podání od srpna 2003 do podání této žádosti v jedno správní řízení;
 10. o nahlédnutí do všech spisů od srpna 2003 do dnešního dne;
 11. o rozhodnutí ohledně návrhu na provedení důkazů, které přiložil k žádosti, a oznámení do kdy je možno podávat další návrhy.
27. Žalobce svoji žádost odůvodnil tím, že není zřejmé, zda a kdy byla původní řízení o jednotlivých nárocích ukončena podle zákona nebo zda nadále běží či jsou nároky, které uplatnil, promlčené.
28. Státní tajemník řízení zastavil, neboť se dle jeho názoru stala žádost zjevně bezpředmětnou. Bepředmětnost spatřoval v tom, že *„všechny žádosti žadatele v dané věci byly již řádně projednány a rozhodnuty. Navíc uplynula promlčecí doba na všechny žadatelem uplatněné nároky“*.
29. Žalobce podal proti usnesení o zastavení řízení odvolání, které ministryně napadeným rozhodnutím zamítla a usnesení potvrdila. Ztotožnila se s tím, že všechny žalobcovy žádosti, které souvisely s ukončením jeho služebního poměru, byly v minulosti již řádně projednány a vyřízeny. Peněžité nároky jsou navíc promlčeny. I ona proto považovala žalobcovu žádost za zjevně bezpředmětnou ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

3.2 K důvodnosti žaloby

30. Žalobce uplatnil v žalobě celou řadu argumentů. Soud nejprve vysvětlí, proč není napadené rozhodnutí i rozhodnutí státního tajemníka nepřezkoumatelné. Potom se bude věnovat tomu, proč nebylo možné považovat celou žalobcovu žádost za bezpředmětnou z důvodů, které služební orgány uvedly.

K nepřezkoumatelnosti

31. Nepřezkoumatelnost musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu NSS z 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám, kvůli kterým skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (např. rozsudek NSS z 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45, bod 28). Není přitom nezbytné, aby správní orgán odpověděl na každou konkrétní námitku, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví vlastní ucelenou argumentaci, v jejíž konkurenci námitky jako celek neobstojí (např. rozsudky NSS z 27. 2. 2019, čj. 8 Afs 267/2017-38, bod 16, a z 5. 4. 2023, čj. 6 Afs 384/2021-31, bod 31).
32. Důvody, pro které žalobce namítá nepřezkoumatelnost, neobstojí.
33. Skutečnost, že státní tajemník na konci str. 3 svého usnesení uvedl, že *„je nutné žádost žadatele zamítnout“* nezpůsobuje nesrozumitelnost jeho rozhodnutí. Z celého rozhodnutí je totiž zřejmé, že státní tajemník řízení o žádosti zastavil dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

To plyne ze záhlaví, kde je na toto ustanovení odkazováno, z jednoznačného znění výroku i odůvodnění, v němž státní tajemník jednak opětovně odkazuje na § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, jednak vysvětluje, proč má za to, že se žádost stala bezpředmětnou. Jedna zmínka o zamítnutí tak představuje pouhou zjevnou chybu v psaní, která nemá na přezkoumatelnost rozhodnutí vliv.

34. Nepřezkoumatelnost nezpůsobuje ani žalobcově přesvědčení, že žalovaná dostatečně nereagovala na jeho námitku, že jeho žádost není bezpředmětná, protože to není zřejmé na první pohled. Ačkoliv je odůvodnění napadeného rozhodnutí vcelku stručné, je z něj dostatečně zřejmé, z jakých důvodů měla žalovaná za to, že jsou splněny podmínky pro zastavení řízení pro bezpředmětnost. Souhlasila totiž se závěrem státního tajemníka, že o všech žalobcových žádostech bylo již v minulosti rozhodnuto a navíc jsou jeho peněžité nároky promlčené. To, že s jejím závěrem žalobce nesouhlasí, je otázkou zákonnosti rozhodnutí, nikoliv jeho přezkoumatelnosti. Obdobně nezpůsobuje nepřezkoumatelnost ani to, že se žalovaná výslovně nevěnovala žalobcově námitce, že překážka věci rozhodnuté se vztahuje jen na meritorní rozhodnutí. Jakkoliv státní tajemník i žalovaná v rozhodnutích operují s tím, že o žalobcových žádostech již opakovaně rozhodovali, nezastavili řízení z důvodu překážky věci rozhodnuté [§ 66 odst. 1 písm. e) správního řádu], ale protože se žalobcova žádost stala zjevně bezpředmětnou. Za takové situace nebylo třeba vypořádávat žalobcovu argumentaci k překážce věci rozhodnuté, neboť se v tomto ohledu zjevně mýlí s důvody zastavení řízení.
35. Soud nesouhlasí s žalobcem, že z rozhodnutí není zřejmé, v čem žalovaná spatřuje důvody neehospodárnosti a neúčelnosti. Žalovaná se ztotožnila se státním tajemníkem v tom, že všechny žalobcovy žádosti byly již vyřízeny a navíc peněžité nároky jsou již promlčené. Výslovně pak na str. 2 uvedla, že ministerstvo „*nemá povinnost se opětovnými požadavky odvolatele [tj. žalobce – pozn. soudu] zabývat, protože by to bylo neehospodárné a neúčelné. Od propuštění odvolatele ze služebního poměru uplynulo už více než 20 let a jeho dosavadní úsilí o nápravu jím tvrzených chyb nemohlo být úspěšné. Odvolateli musí být již jasné, že právní řešení věci nezmění*“. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je tedy zřejmé, v čem žalovaná spatřuje neehospodárnost a neúčelnost rozhodování o žalobcových žádostech. Je též zřejmé, o jaký právní předpis svůj postup opřela. Žalovaná, stejně jako státní tajemník, odkázala na § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu a uvedla, že žalobcovu žádost bylo nutné zamítnout z důvodu zjevné bezpředmětnosti.
36. V žalobcově věci nebylo ani třeba, aby služební orgány podrobně vysvětlovaly, kdy bylo rozhodnuto o minulých žalobcových žádostech a kdy byly jeho případné nároky promlčeny. Pro přezkoumatelnost rozhodnutí je zcela postačující, že služební orgány odkázaly na rozhodnutí soudů, které se žalobcovými předchozími žádostmi zabývaly a potvrdily závěr, že o jeho nárocích bylo rozhodnuto a jeho peněžité nároky jsou promlčeny. Žalobci jsou všechna tato rozhodnutí známa, neboť v nich vystupoval jako účastník řízení a z velké části je též sám inicioval.
37. Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí (i rozhodnutí státního tajemníka) je přezkoumatelné.

K zákonnosti

38. Správní orgán může řízení o žádosti zastavit mj. tehdy, pokud se žádost *stala zjevně bezpředmětnou* [§ 66 odst. 1 písm. g) správního řádu].

39. Tento důvod zastavení řízení dopadá typicky na případy, kdy v průběhu řízení odpadne jeho předmět: „*důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam, např. v situaci, kdy žadatel o některé z povolení k pobytu na území ČR posléze získá státní občanství ČR*“ (rozsudek NSS ze 14. 10. 2010, čj. 5 As 62/2009-68, č. 2176/2011 Sb. NSS). Judikatura tak bezpředmětnost vnímá jako „*stav, kdy jakýmkoli rozhodnutím o žádosti, ať kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele*“ (bod 14 rozsudku NSS z 24. 4. 2023, čj. 2 As 172/2022-42, a bod 11 rozsudku NSS z 12. 8. 2022, čj. 8 As 142/2020-33, a judikatura v nich citovaná). Bezpředmětnost přitom nelze zaměňovat s její právní nepřípustností [§ 66 odst. 1 písm. b) správního řádu], ani s nesplněním podmínek pro vyhovění žádosti (bod 12 rozsudku čj. 8 As 142/2020-33).
40. V posuzované věci založily služební orgány závěr o bezpředmětnosti na tom, že o všech žalobcových žádostech již bylo rozhodnuto a jeho peněžní nároky jsou promlčené. Tyto důvody však výše uvedenému judikатурnímu vymezení bezpředmětnosti neodpovídají.
41. Samotná skutečnost, že o žalobcových žádostech již bylo rozhodováno, nezabavuje služební orgány povinnosti o nich znovu rozhodnout. Žalobce v žádosti poukazoval na to, že jde o „*novou, opakovanou žádost*“, přičemž správní řád upravuje postup pro vydání nového rozhodnutí (§ 101 a 102 správního řádu). Mezi účastníky není sporné, že žalobcovým žádostem nebylo v minulosti vyhověno. Případná negativní rozhodnutí o žádostech nezakládají překážku věci rozhodnuté, jak žalovanou upozornil přímo ve vztahu k žalobci již i NSS: „*Ani konstatování žalovaného, který ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že o stěžovatelově žádosti nebyl povinen rozhodnout, není pro danou věc určující. Nejvyšší správní soud ovšem takové konstatování považuje za krajně překvapivé ve světle závěrů rozsudku ze dne 24. 3. 2021, č. j. 6 As 94/2020-37, v němž vyložil, jaké rozhodnutí zakládá překážku věci rozhodnuté a v jakém případě je naopak správní orgán povinen rozhodnout o stěžovatelově opakované žádosti znovu*“ (bod 31 rozsudku NSS čj. 6 As 184/2021-37, a bod 25 rozsudku z 24. 3. 2021, čj. 6 As 94/2020-37). Ostatně takhle postupovaly služební orgány v případě jiné žalobcovy žádosti a řízení o ní zastavily proto, že nebyly dány důvody pro zahájení nového řízení (rozsudek zdejšího soudu z 15. 10. 2025, čj. 5 Ad 9/2024-82).
42. Z žalobcovy žádosti je navíc zřejmé, že přinejmenším v části, v níž žalobce žádal o nahlédnutí do spisu (viz výše žádost ad 10 shrnutá v bodu 26 odůvodnění), nebylo o jeho žádosti v minulosti rozhodnuto v celém rozsahu. Žalobce žádal o nahlédnutí do všech spisů v jeho věcech od srpna 2003 do dne podání žádosti. Je zřejmé, že o takové žádosti služební orgány doposud nerozhodovaly, neboť žádost zahrnuje i např. „*novější*“ spis o žalobcově žádosti z 15. 1. 2024, kterou posuzoval zdejší soud v již zmíněném rozsudku čj. 5 Ad 9/2024-82. Navíc i zde platí též to, že žalobce může o nahlédnutí žádat opakovaně.
43. Bezpředmětnost nezakládá ani případné promlčení peněžitých nároků. Byť to, že žalobcovy peněžní nároky jsou promlčené, již v minulosti konstatoval NSS (např. bod 34 rozsudku z 24. 1. 2013, čj. 6 As 11/2012-50, a bod 31 rozsudku čj. 6 As 184/2021-37) i Ústavní soud (bod 18 usnesení z 12. 11. 2015, sp. zn. III. ÚS 1257/13), nečiní to žalobcovu žádost bezpředmětnou. Jednak žalobce v žádosti nežádal pouze o peněžité plnění, jednak pouhým promlčením obecně peněžní nárok nezaniká.
44. Soud proto shrnuje, že služební orgány nesprávně posoudily bezpředmětnost žalobcovy žádosti. Žaloba je proto důvodná. Za takové situace se již soud nezabýval dalšími žalobními

námitkami. Pouze pro úplnost soud poukazuje na to, že obdobnými námitkami o vadách správního řízení se zdejší soud zabýval v bodech 31 a násl. již citovaného rozsudku čj. 5 Ad 9/2024-82.

4. Závěr a náklady řízení

45. Žaloba je důvodná, proto soud výrokem I. zrušil napadené rozhodnutí postupem dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Protože na nesprávném právním názoru bylo založeno již rozhodnutí státního tajemníka, zrušil soud i toto rozhodnutí postupem dle § 78 odst. 3 s. ř. s.
46. V dalším řízení jsou služební orgány vázány právním názorem, který v tomto rozsudku soud vyslovil (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Budou proto vycházet z toho, že jimi dosud uváděné důvody nezakládají bezpředmětnost žalobcovy žádosti. To samozřejmě neznamená, že žalobcově žádosti mají vyhovět či o ní vůbec meritorně rozhodovat. Soud pouze vyslovil, že řízení o žalobcově žádosti nebylo možné z předestřených důvodů zastavit pro bezpředmětnost.
47. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobce, který byl ve věci plně úspěšný, má právo na jejich náhradu. Žalobcovy náklady tvoří pouze zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Paušální náhrada nákladů nezastoupenému účastníkovi dle § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (o. s. ř.), se na správní soudnictví nevztahuje (rozsudek NSS z 25. 8. 2015, čj. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS). Lhůtu k platbě náhrady nákladů stanovil soud podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. listopadu 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.